

Finansministeren havde til TFU's opstilling af generelle krav inden for rammen og krav derudover bemærket, at alt, der kostede, fra hans synspunkt måtte holdes inden for en ramme. Han havde ikke fundet anledning til på nuværende tidspunkt at gå ind på rammens størrelse og havde ikke noget udspil på mødet. TFU havde accepteret dette sidste.

Videre havde han ingen intention om, at forhandlingerne skulle afsluttes før det private arbejdsmarkeds forhandlinger. TFU havde ligeledes været enig heri.

Da TFU m.h.t. arbejdstidsnedsættelse havde lagt sig op ad det private arbejdsmarked, havde han ikke nu villet ofre sagen mange ord. Regeringen fandt stadig, at en nedsættelse ikke var nogen god idé; den ville også være vanskelig at gennemføre inden for rammen. Kom der en realitetsdrøftelse, ville han inddrage spørgsmålet om de betalte spisepauser. Derudover måtte han nævne det helt principielle, at merbeskæftigelse ikke var et aftalespørgsmål.